Erdei L. Tamás

Vajas kifli eperdzsemmel

PRÓZA - LXIII. évfolyam, 35. szám, 2019. augusztus 30.

Annának nem kell már mondani semmit, Anna tud mindent. Gyomrában rezeg a késő nyári Káli-medence minden kabóca zürgése, ismeri a falusi boltosnő bibircsókját az álla bal alsó sarkában, amiből fekete szőrszálak hajladoznak előre, miközben kiadja neki a forró kifliket reggelente a papírzacskóban. Ha akarja, azonnal érzi ízlelőbimbóin a frissen fejt tej zsíros zamatát, és tudja, milyen, ha az orvosa fejcsóválva dünnyögi az orra alatt, miközben legújabb mammográfiai leletét tartja kezében: kiújult megint, ősszel műtünk. Fehér köpenyes tapintat, mintha együtt operálnának, ő meg az orvosa. Műtünk. Tudja, milyen szülni és nevelni, válni és harcolni a gyerekért körömszakadtáig. Ismeri az érzést, amikor megfosztják legfontosabb testrészei egyikének darabjaitól, idegen anyaggal töltik ki a helyét. Megtanulta, hogyan érezze sajátjának később, sokkal később a plasztikot, nőiességének mesterséges pótlékát.